

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej w składzie:

Przewodniczący: **SSO Agnieszka Matlak**

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2020 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **G. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie**

z udziałem **T. L.**

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

postanawia:

wniosek oddalić.

SSO Agnieszka Matlak

XXII GWo 76/20

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 19 października 2020 r. uprawniona G. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń uprawnionej o:

- 1) zakazanie obowiązanemu 1. T. L. oferowania, wprowadzania do obrotu lub sprzedaży zegarków CASIO niezgodnych z przepisami obowiązującymi na terenie Unii Europejskiej, w szczególności zegarków opatrzonych oznaczeniami zawierającymi nazwy LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7, a także na aukcjach Allegro.pl;
- 2) zniszczenie przez obowiązanego zegarków CASIO niezgodnych z przepisami obowiązującymi na terenie Unii Europejskiej, w szczególności zegarków opatrzonych oznaczeniami zawierającymi nazwy LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7

z którymi uprawniona wystąpi na drogę postępowania sądowego, poprzez:

1. zakazanie obowiązanemu na czas postępowania sądowego oferowania, wprowadzania do obrotu lub sprzedaży zegarków CASIO niezgodnych z przepisami obowiązującymi na terenie Unii Europejskiej, w szczególności zegarków opatrzonych oznaczeniami zawierającymi nazwy LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7, a także na portalu Allegro.pl;
2. zajęcie na czas trwania postępowania zegarków CASIO niezgodnych z przepisami obowiązującymi na terenie Unii Europejskiej, w szczególności zegarków opatrzonych oznaczeniami zawierającymi nazwy LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7 (wniosek, k. 3 – 8 akt).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Uprawniona G. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest dystrybutorem zegarków, produktów elektronicznych oraz instrumentów muzycznych na polskim rynku. Przedmiotem działalności uprawnionej jest w szczególności dystrybucja produktów jak zegarki renomowanych międzynarodowych marek, np. Seiko, Casio, Atlantic, Sektor, Pulsa, Guess, Fendi, Lacoste, Roberto Cavalli, Lorus, kalkulatory Casio i Vector, aparaty cyfrowe Casio Exilim, tłumacze elektroniczne, multimedia i baterie Maxell, multimedia Vector, stacje pogodowe i budziki Oregon, terminale mobilne Casio oraz instrumenty muzyczne, np. Casio, Alvaro, Takamine. Uprawniona prowadzi sprzedaż zegarków m.in. za pośrednictwem markowych salonów z zegarkami (wydruk KRS uprawnionej, k. 12 - 16 akt, wydruk zrzutów ekranu ze strony internetowej uprawnionej, k. 17 - 18 akt).

Uprawniona jest istotnym dystrybutorem produktów opatrzonych oznaczeniem CASIO, prowadząc także autoryzowany serwis tych produktów na terytorium Polski (*pismo CASSIO EUROPE z dnia 30 stycznia 2020 r., k. 19 akt, wydruk zrzutu ekranu ze strony internetowej <http://support.casio-europe.com/euro/distributors/wat/>, k. 20 - 23 akt*).

Pismem z dnia 21 stycznia 2020 r. uprawnioną poinformowano, że modele m.in. zegarków LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7, nie są dopuszczone do sprzedaży na terytorium Unii Europejskiej, z powodu ich niezgodności z regulacjami Unii Europejskiej. Modele te nie spełniają wymogów m.in. z uwagi na brak załączenia do nich europejskiej karty gwarancyjnej, karty WEEE/ Baterii. Modele te nie posiadają oznaczeń CE i WEEE (*pismo Casio Europe z dnia 21 stycznia 2020 r., k. 24 - 28 akt*).

Poszczególne oznaczenia modeli zegarków CASIO konstruuje się według określonego schematu umożliwiającego ich identyfikację (*wydruk zrzutu ekranu ze strony casiopolska.pl, k. 30 - 31 akt*).

Obowiązany T.L.prowadzi działalność gospodarczą pod firmą I.T. L. , wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG), której wykonywanie rozpoczął z dniem 1 listopada 2007 r. Przedmiotem działalności gospodarczej obowiązanego jest sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet (*wydruk z CEIDG dotyczący obowiązanego, k. 32 akt*).

Obowiązany prowadzi sprzedaż za pośrednictwem konta na portalu aukcyjnym (...).pl niedopuszczone do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, wymienione wyżej, modele zegarków opatrzone oznaczeniami: LTP-V300D-1, LTP-V300L-4, LTP-V300L-1, LTP-V300-L2, MTP-1128N-9, MTP-1374L-7A1, MTP-V300D-7 oraz MTP-V300G-7 (*wydruki aukcji z konta obowiązanego na portalu Allegro.pl, k. 33 - 70 akt, wydruk zdjęcia opakowania oraz zegarka CASIO MTP-1374L-7A1VDF sprzedanego przez obowiązanego, k. 73 - 76 akt, dokumentacja załączona do zakupionego zegarka, k. 71 - 72 akt*).

Postępowanie zabezpieczające jest procesową formą tymczasowej ochrony prawnej i spełnia pomocniczą rolę w stosunku do postępowania rozpoznawczego. Jego celem jest zapewnienie efektywności orzeczenia wydanego w postępowaniu, w którym wierzyciel ma dochodzić swego roszczenia, jednakże bez przesądzania o kształcie przyszłego rozstrzygnięcia w sprawie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia, natomiast w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Według art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W doktrynie podkreśla się, że osiągnięcie celu postępowania w sprawie w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c. wiązać należy z rodzajem ochrony prawnej, której udzielenia żąda się w postępowaniu cywilnym. O istnieniu podstawy zabezpieczenia można, więc mówić wtedy, gdy bez zabezpieczenia ochrona prawna udzielona w merytorycznym orzeczeniu w sprawie

okaże się niepełna (*tak: A. Jakubecki (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II*).

Natomiast roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli *prima facie* istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, Sąd poczyni odmienną ocenę (*por.: postanowienia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie: z 27 kwietnia 2006 r. I ACz 468/, LEX nr 516571 i z 28 grudnia 2006 r. I ACz 1129/06, LEX nr 516576*). Wymóg uprawdopodobnienia, a nie dowiedzenia istnienia roszczenia, oznacza zwolnienie strony, obciążonej ciężarem takiego uprawdopodobnienia, z obowiązku zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

Dla udzielenia zabezpieczenia konieczne jest zatem kumulatywne zaistnienie dwóch przesłanek określonych w art. 730¹ k.p.c., uprawdopodobnienie roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego.

Uprawniona jako materialnoprawną podstawę roszczeń wskazała przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. z dnia 16 maja 2019 r., Dz.U. z 2019 r. poz. 1010, dalej: „u.z.n.k.”), powołując się na okoliczność, iż działania obowiązanych wypełniają znamiona czynu nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. oraz art. 10 u.z.n.k.

Zgodnie z treścią art. 1 u.z.n.k., ustawa reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolniej, budownictwie, handlu i usługach - w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów. Przy czym w judykaturze wskazuje się, iż ustawa ta nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej (*por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 września 1998 r., sygn. akt I ACa 281/98, Legalis*).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 11 lipca 2002 r. (*sygn. akt I CKN 1319/00, Legalis*) Sąd Najwyższy stwierdził m.in., że: *założeniem ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jest ochrona atrakcyjnej siły przedsiębiorcy oraz jej oddziaływanie na krąg odbiorców. Chodzi o rozgraniczenie między działaniem uczciwym i zgodnym z prawem, a wykraczającym poza ustanowione reguły, nie zaś o ochronę konkretnego osiągnięcia. Ustawa ma zatem na celu zapewnienie prawidłowości zachowania się i działania podmiotów gospodarczych w warunkach wolnej konkurencji i dostępu do rynku na równych prawach. Realizacja konstytucyjnej zasady wolności gospodarczej uzasadnia (...) poszukiwanie równowagi między*

wolnością rynku i swobodą obrotu a celami ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, określonymi w art. 1.

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek:

- czyn ma charakter konkurencyjny,
- narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy uszczegóławiające czyn nieuczciwej konkurencji pozostają w następujących relacjach:

- wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny formalnie spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Jak stanowi art. 10 ust. 1 u.z.n.k. czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.

Prawo konkurencji hołduje zasadzie *priori tempore potior iure*. Udzielenie ochrony zmierza do zabezpieczenia słuszných interesów tego przedsiębiorcy, który poniósł określone nakłady na zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu i promocję określonego produktu, czy na rozpoznawalność jego oznaczenia. Warunkiem uzyskania ochrony jest w każdym przypadku wykazanie relatywnego pierwszeństwa rynkowego oraz zaistnienie okoliczności wskazanych w rozdziale 2. u.z.n.k. lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1.

W myśl art. 18 ust. 1 u.z.n.k. w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać: 1) zaniechania niedozwolonych działań; 2) usunięcia skutków niedozwolonych działań; 3) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie; 4) naprawienia wyrządzonej szkody, na zasadach ogólnych; 5) wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych; 6) zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony. Sąd, na wniosek uprawnionego, może orzec również o wyrobach, ich opakowaniach, materiałach reklamowych i innych przedmiotach bezpośrednio związanych z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. W szczególności sąd może orzec ich zniszczenie lub zaliczenie na poczet odszkodowania (ust. 2). W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa sąd, na wniosek uprawnionego, może zobowiązać pozwanego do podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku, w oznaczony sposób i w oznaczonym zakresie, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na okoliczności dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, w szczególności sposób dokonania czynu, wartość informacji, których dotyczył czyn, skutek czynu oraz prawdopodobieństwo dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w przyszłości, a w przypadku, jeżeli pozwanym jest osoba fizyczna - jeżeli dodatkowo nie sprzeciwia się temu uzasadniony interes pozwanego, w szczególności wzgląd na ochronę jego dóbr osobistych. Sposób i zakres podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku albo treści wyroku nie może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa (ust. 3).

W ocenie tutejszego Sądu wniosek jako nieuprawdopodobniony podlegał oddaleniu. Uprawniona w uzasadnieniu wniosku przedstawiła dwie podstawy prawne wskazujące na naruszenie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, tj. art. 3 ust. 1 i art. 10 u.z.n.k. Zdaniem Sądu, o ile powołanie obydwu podstaw uznać należy za słuszne i prawidłowe, o tyle uprawniona błędnie zaakcentowała ciężar argumentacji, przede wszystkim koncentrując się na postaci ogólnej naruszenia z art. 3 ust. 1 u.z.n.k., jedynie fragmentarycznie odnosząc się do kwestii czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na oznaczeniu towarów w sposób, który może wprowadzić klientów w błąd z uwagi na umieszczenie na opakowaniu znaków CE i WEEE.

Tymczasem, mając możliwość powołania się na konkretny czyn, uprawniona poprzestała na krótkiej argumentacji, nie znajdującą jednakowoż poparcia w materiale

dowodowym. Z załączonych bowiem do akt wydruków fotografii (k. 79 - 81v akt) nabytego przez uprawnioną od obowiązanego egzemplarza zegarka nie widać, aby na opakowaniu zostały umieszczone oznaczenia CE i WEEE. Uprawniona przedstawiła jedynie front opakowania z oznaczeniem CASIO, a następnie sam zegarek o nr MTP-1374L-7A1VDF wraz z zawieszka. W załączniku na płycie CD (k. 82 akt) znajdowało się co prawda dodatkowe zdjęcie, przedstawiające jednakże inny egzemplarz o nr W-218H-3AVEF, mający stanowić przykładowe zdjęcie kompletnego zegarka wraz z odpowiednim opakowaniem. Co więcej, wskazany numer W-218H-3AVEF nie znajduje się na załączonej do akt (k. 24 - 28 akt) liście zegarków, które nie są dopuszczone do obrotu na terytorium Unii Europejskiej przez producenta CASIO. Zatem z załączonego przykładowego zdjęcia wynikało jedynie, jak wygląda oryginalne opakowanie i w jaki sposób umieszczane są oznaczenia CE i WEEE, nie zaś, że oznaczenia te znajdują się także na opakowaniu zegarka nabytego przez uprawnioną od obowiązanego. Konsekwentnie więc uznać należało, że uprawniona nie uprawdopodobniła, aby obowiązanym dopuścić się czynu polegającego na oznaczeniu towarów, które może wprowadzić klientów w błąd co do innych istotnych cech towarów, polegającego na umieszczaniu egzemplarzy zegarków w nieoryginalnych opakowaniach, które nie są zgodne z konkretnymi modelami, bowiem zawierać mają oznaczenia CE i WEEE.

Odnosząc się natomiast do czynu nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 u.z.n.k., można przyjąć, że uprawniona wykazała jedynie, iż obowiązanym dokonuje sprzedaży zegarków na tym samym rynku co uprawniona, która jest podmiotem odpowiedzialnym za dystrybuowanie na terenie Polski zegarków marki CASIO. Uprawniona nie wykazała jednak, że czyny te mogą zagrażać interesom klientów z uwagi na potencjalny brak możliwości realizacji gwarancji. Mimo, iż nie została załączona do zakupionego egzemplarza zegarka europejska karta gwarancyjna, to z samego oświadczenia C. GmbH (k. 24 akt) nie wynika, aby konsument nie miał w ogóle możliwości realizacji gwarancji tylko z tej przyczyny. Uprawniona wskazywała, że konsument może mieć w tym zakresie trudności, bowiem nie będzie mógł skorzystać z autoryzowanego serwisu. Z pomocy takiego serwisu nie będzie mógł także skorzystać obowiązanym, gdyż nie jest dystrybutorem tak jak uprawniona. Nie oznacza to jednak, że konsument pozbawiony będzie całkowicie możliwości wymiany lub naprawy towaru, ponieważ do zakupionego egzemplarza dołączana jest przez obowiązanego karta gwarancyjna z gwarancją udzieloną przez niego na okres 36 miesięcy. Obowiązanym zatem jako sprzedawca składa konsumentowi oświadczenie gwarancyjne, które podlega regulacjom kodeksu cywilnego (art. 577 k.c. i nast.). Natomiast brak możliwości realizacji naprawy lub wymiany gwarancyjnej u producenta nie został uprawdopodobniony za pomocą

jakiegokolwiek dowodu, na co wyżej wskazano. Uprawniona nie wyjaśniła także, w jaki sposób i w jakim zakresie działania uprawnionego zagrażają jej własnym interesom, nawet nie wskazując, na czym zagrożenie to (ani tym bardziej naruszenie) miałyby polegać.

Mając na uwadze konieczność kumulatywnego spełnienia przesłanek zabezpieczenia, wobec oceny roszczeń uprawnionej jako nieuprawdopodobnionych, Sąd zaniechał badania przesłanki interesu prawnego i wniosek o zabezpieczenie na podstawie wyżej powołanych przepisów oddalił.

SSO Agnieszka Matlak